

CODI ÈTIC

La missió de la fundació és...

Millorar la qualitat de vida i l'autonomia personal de les persones amb discapacitat que requereixen suport per exercir la capacitat, així com realitzar les accions encaminades a assegurar l'ajuda que necessiten, garantint tots els seus drets personals i patrimonials.

Entenem l'ètica com...

1) Un conjunt de valors, principis, drets i deures que orienten l'actuació de les persones i les organitzacions.

Aquest document identifica els valors especialment importants per a *fundació*. De cada un d'ells desplega principis, drets i deures que s'han de respectar i que han d'orientar les accions i les relacions de suport a les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament.

En tots aquests valors hi és present i és el fonament de molts d'ells, la **dignitat** de la persona. És difícil definir en poques paraules el valor de la dignitat, però es pot dir que té a veure amb el respecte i estima que mereix la singularitat irrepetible de cada persona.

2) Un exercici de reflexió permanent sobre els valors, drets i deures i la seva concreció a les situacions concretes.

Aquest document és fruit d'una reflexió col·lectiva i convida totes les persones a millorar-lo, aprofundir-hi i aplicar-lo a cada situació, per tal d'aconseguir l'excel·lència ètica. En aquest sentit, és un document obert al diàleg i al canvi.

3) Una manera de ser i d'estar amb els altres i en el món.

Aquest és l'aspecte important de l'ètica. Els valors, principis, drets i deures morals i la reflexió s'han de fer realitat en una manera de ser i d'estar amb els altres i en el món, en una actitud, en un caràcter i unes virtuts de les persones i les organitzacions, que aquest document vol protegir i incentivar.

1. IGUALTAT

Principis, drets i deures

Què significa?

Igualtat significa que, pel sol fet de ser persones, tots tenim els mateixos drets i que qualsevol tracte diferencial només és admissible o necessari si té per objecte atendre la diversitat o la desigualtat social (discriminació positiva).

La igualtat no està renyida amb la diversitat, amb allò que ens fa únics i diferents: els trets físics, la llengua, la religió, el gènere i la sexualitat, les idees, les afeccions, les capacitats físiques, intel·lectuals i del desenvolupament, la biografia, etc.

Actituds

La igualtat és un dret fonamental que s'ha de respectar i també un **reconeixement afectuós de la singularitat de l'altre**, un **sentiment** que ens lliga als altres, sigui quina sigui la seva condició.

① Tothom té els mateixos drets.

Tothom té els mateixos drets, sense cap distinció per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

Els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport han de vetllar pel respecte als drets de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament, intervenint en totes aquelles situacions en què es vulneri el seu exercici.

② Tothom ha de tenir les mateixes oportunitats.

Com que no tots partim de les mateixes capacitats, condicions i circumstàncies, per tal que la igualtat d'oportunitats sigui real, s'han d'oferir els suports necessaris i raonables a les persones que ho necessiten. La igualtat en la diversitat requereix suports individualitzats.

S'ha de donar suport o promoure tot allò que contribueixi a la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament. També a tot allò que faciliti les relacions socials significatives (amics, parella, familiars, comunitat, etc.) i la inclusió social (educació, treball, habitatge, lleure, etc.).

③ Una manera diferent de fer les coses

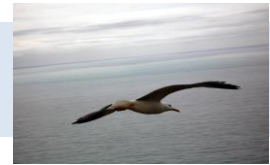
La discapacitat intel·lectual o del desenvolupament comporta sovint una manera diferent de fer les coses. En aquest sentit:

- a) s'ha de tenir en compte que cada persona té el seu ritme i manera de fer les rutines i les activitats de la vida quotidiana;
- b) s'han d'oferir les condicions i els suports necessaris i possibles per poder fer les coses d'una manera diferent;
- c) s'han de promoure les accions necessàries per tal que els espais i recursos de la comunitat compleixin els criteris de disseny universal i siguin, per tant, accessibles a totes les persones.

⑤ Imatge i honor.

S'ha de lluitar contra totes les formes que estigmatitzen, desmereixen o menyspreen les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament.

2. LLIBERTAT

Què significa?

Actuar amb llibertat significa:

1) Decidir...

- a) sobre qualsevol qüestió, gran o petita, que afecta la nostra vida;
- b) sense que ningú ens obligui a decidir-ho, o ens amenaci, o ens faci agafar pors no raonables.

Quan la decisió té conseqüències importants, s'ha de prendre...

c) amb responsabilitat, és a dir:

- tenint una bona informació,
- considerant les diferents opcions i les conseqüències,
- sense vulnerar drets d'altres persones.

2) Fer. No n'hi ha prou en decidir una cosa. Per ser lliure també és necessari que no ens impedeixin fer-la.

3) Viure. La llibertat és vida, una vida oberta als altres i a noves experiències.

Actituds

Les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament també assolixen la majoria d'edat i tenen els mateixos drets i anhels que tothom. I per poder-los exercir, de vegades només necessiten **respecte i llibertat**, i altres vegades el **suport necessari**.

Una de les actituds que més amenaça la llibertat de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament és el paternalisme. El paternalisme considera que algunes persones no poden pensar, decidir ni fer les coses sols o sense la presència d'un curador i que, per tant, necessiten sempre protecció. El paternalisme és un autoritarisme tou.

Principis, drets i deures

① Cada persona és lliure de buscar la felicitat a la seva manera.

La qualitat de vida i el *ben-estar* de les persones depenen en gran mesura de si han escollit o no allò que fan i el seu estil de vida. Ningú pot decidir pels altres la manera de viure i de ser feliç.

② Poder-se equivocar i córrer riscos.

Exercir el dret fonamental a la llibertat implica la possibilitat d'equivocar-se en les decisions i de córrer riscos. Forma part d'una vida en llibertat. Les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament també tenen dret a equivocar-se i a córrer riscos.

Quan una persona vol realitzar una acció que comporta un risc i no és capaç d'entendre l'abast del perill, té dret a assumir, almenys, riscos que es consideren normals. Ningú li ho pot impedir.

③ Respectar, fomentar i donar suport.

Els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport, han de respectar la llibertat de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament, fomentar-la i donar-hi suport quan calgui.

④ Llibertat per tenir amics i relacions íntimes.

Les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament tenen dret, com tothom, a tenir amics, relacions afectives i sexuals.

Impedir, per exemple a través d'una vigilància contínua, que una persona que vol mantenir relacions sexuals les tingui, és vulnerar el dret fonamental de la llibertat.

⑤ Les mesures de suport legal.

Les mesures de suport legal tenen la funció de defensar i protegir els drets fonamentals de la persona, no de manllevar la seva capacitat de decisió.

Només es poden limitar accions o prendre decisions per a una altra persona en situacions molt excepcionals i sempre que es donin, almenys, aquestes tres condicions (que s'han de poder justificar):

- (i) per preservar algun dret fonamental;
- (ii) la persona no és capaç d'entendre l'abast de la seva acció o no pot prendre la decisió, perquè té algun tipus d'incapacitat bàsica per fer-ho; i
- (iii) si fos capaç d'entendre-ho, estaria d'acord amb la mesura adoptada. S'ha d'optar sempre per la millor interpretació o adaptació possible de la seva voluntat, anhels, història personal o preferències conegudes o intuïdes.

3a. INTIMITAT (del cos, les coses i els espais)

Què significa?

Hi ha parts del nostre cos, coses i espais que ens pertanyen i que són molt importants per a nosaltres, que no volem que altres vegin, toquin o hi entrin. I si ho fan, volem que sigui amb el nostre permís i amb respecte, delicadesa o tendresa.

D'aquest vessant de la intimitat se'n deriven els deures del respecte i la delicadesa.

El respecte és una actitud que té en compte la importància i la situació de les persones, animals, plantes i coses. Tractar amb delicadesa significa ser sensible a les característiques pròpies de cada ésser i correspondre-hi amb cura i habilitat.

Actituds

La intimitat necessita el **reconeixement** sincer de la **singularitat** i igualtat de l'altre, siguin quines siguin les seves condicions.

Cal saber **aturar-se en el llindar** d'allò propi de l'altra persona. O aproximar-s'hi o endinsar-s'hi amb el **respecte**, **delicadesa** o la **tendresa** que mereix la seva dignitat.

La rutina del curador i el silenci de la persona cuidada, no poden justificar mai la manca de respecte a la seva intimitat, perquè cada dia és únic i la **presència de l'altre sempre parla**. Tota acció de cura i suport és sempre una relació de comunicació.

Principis, drets i deures

- ① S'ha de respectar i garantir la intimitat.
Tothom té dret a la intimitat corporal i psicològica. Els professionals, voluntaris, familiars, persones de suport i persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament, tenen el deure de respectar i fer respectar aquest dret fonamental.
- ② Espais i moments d'intimitat.
Totes les persones han de poder gaudir d'espais i moments d'intimitat per poder estar soles o amb qui vulguin, o poder guardar les seves coses.
En els àmbits residencials, s'ha d'entrar a les habitacions amb el respecte que mereixen aquests espais de privacitat. Els residents han de disposar de llocs (armaris, calaixos, caixes, etc.) en els quals poder guardar les seves coses personals, i ningú hi ha de poder accedir sense el seu consentiment.
- ③ Higiene personal.
Cal ser molt curosos en el tracte i les condicions de suport a la higiene personal, especialment amb les persones que ens pot semblar que no són conscients de la seva intimitat.
En els espais i moments d'higiene personal, s'ha de garantir la intimitat individual, l'atenció ha de ser personalitzada i s'han de respectar, en la mesura del possible, les preferències de la persona sobre el professional que vol que l'atengui.
- ④ Oportunitat de les converses.
Massa sovint, les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament són empeses a parlar de la seva vida.
S'ha d'estar atent, ser sensible i respectar la voluntat de les persones de no explicar coses personals, per les raons que sigui (perquè no volen, perquè prefereixen fer-ho en un altre moment o espai, o amb una altra persona, etc.).

3b. INTIMITAT (de les dades personals)

Què significa?

La intimitat no només té a veure amb allò que es pot veure o tocar i amb els espais als quals es pot accedir, sinó també amb la informació que s'obté o es transmet.

D'aquest vessant de la intimitat se'n deriven els deures de la confidencialitat i del secret professional.

La confidencialitat és un pacte moral, explícit o implícit, de mútua confiança: una persona explica o mostra allò que li és íntim, i l'altra es compromet a no dir-ho a ningú sense el permís de la persona, llevat situacions molt excepcionals.

Per als professionals i voluntaris, el pacte moral de la confidencialitat és, a més a més, una obligació jurídica: qui trenca el secret professional pot ser penat per la llei.

Actituds

La confidencialitat requereix **mesura i prudència**. L'excés d'explicacions i de dades no només pot arribar a ser irrespectuós, sinó que també pot impedir o dificultar la transmissió d'una informació de qualitat.

La informació que es té de la vida d'una persona ha de ser tractada amb la màxima **consideració i cura** possible.

Principis, drets i deures

① Recollida de dades personals.

Tal com assenyalava la llei, abans de recollir informació o imatges d'una persona:

- Se li ha d'explicar per a què es recull, qui hi tindrà accés (o amb qui es compartirà) i a on es guardarà aquesta informació.
- Se li ha de demanar el consentiment o assentiment (és a dir: se li ha de demanar permís).

Si en el futur aquesta informació s'ha de compartir amb altres equips, o s'utilitza per a finalitats diferents a aquelles per a la qual van ser recollides, cal renovar la informació i el consentiment o assentiment.

- Se l'ha d'informar dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició a totes les seves dades personals.

Així mateix i tal com assenyalava la llei, només s'han de recollir les dades justes i necessàries.

② Secret professional.

Qualsevol persona que treballa o col·labora amb una entitat, sigui quina sigui la relació contractual o de col·laboració que hi tingui, té l'obligació moral i jurídica de mantenir el secret respecte de qualsevol tipus de dada personal, ja sigui de les persones ateses o dels companys de treball.

El secret professional només es pot trencar en situacions excepcionals per defensar altres drets fonamentals que en aquella situació són objectivament i raonablement més importants.

③ Traspàs d'informació.

Els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport tenen molta informació de la vida de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament que atenen. En aquest sentit, han d'evitar parlar-ne amb frivolitat o en excés i s'han de traspasar la informació justa i necessària per al bon exercici de la tasca que tenen encomanada.

S'ha de garantir la restricció i els diferents nivells d'accés dels professionals als fitxers de dades personals. S'ha d'evitar que els fitxers de dades personals (arxius, diaris de camp, informes, etc.) siguin percebuts per a la persona o persones de les quals conté informació com un objecte estrany o de poder.

Llevat de casos molt excepcionals, la vida d'una persona no pot estar completament exposada a ningú. Els pares o figures legals de suport, per exemple, no ho han de saber tot.

④ Comunicacions personals.

El secret de les comunicacions personals (cartes, correus electrònics, agenda, mòbil, etc.) és un imperatiu moral protegit per la llei i els professionals, voluntaris, familiars i persones de suport han de vetllar perquè ningú el vulneri.

4. AJUDA

Què significa?

Ajudar significa influir positivament en la vida de les persones. Sorgeix de la responsabilitat que tenim vers els altres, sobretot si es troben en situació d'especial vulnerabilitat. De vegades, l'ajuda comporta protecció.

L'ajuda obliga a tenir sempre en compte la voluntat i preferències de la persona, l'entramat de relacions socials del qual forma part i a actuar amb justícia.

Actituds

L'ajuda és un valor que ha d'anar acompanyat d'un ferm i sincer **compromís amb la dignitat, la igualtat, la llibertat i la intimitat de totes les persones**, sense excepció. Si no és així, acaba convertint-se en paternalisme, en una relació de poder i autoritarisme inacceptables.

Les persones que ajuden a altres persones, han de tenir una **actitud oberta al món i als altres** i saber que la llibertat **comporta riscos i la possibilitat d'equivocar-se**.

Ningú pot ocupar tot **l'espai de l'altre** en nom de l'ajuda o la protecció. Si no, no hi ha altre.

Principis, drets i deures

① Suport i estímul de les capacitats.

Les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament tenen, com tothom, potencial per aprendre, desenvolupar-se i adaptar-se a l'entorn. Els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport, han de fomentar, amb respecte, les seves capacitats i autoestima, i el seu reconeixement social.

② Interès superior de les persones ateses.

S'ha de procurar sempre pel bé de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament. Quan es produeix un conflicte entre els seus interessos i els d'altres agents, els professionals i voluntaris de *Dincat* i de les entitats associades han de prioritzar sempre els drets fonamentals de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament. En aquestes situacions, cal cuidar molt les relacions afectives i socials que hi ha entre els diferents agents.

③ Les conductes problemàtiques.

L'abordatge de les conductes problemàtiques ha de (i) partir d'un procés d'avaluació de la persona, (ii) perseguir la prevenció d'aquestes conductes a través de modificacions ecològiques, (iii) ser compartit per l'equip i (iv) constar en el pla d'intervenció.

Les accions correctores de la conducta i les contencions mecàniques i farmacològiques són estratègies d'abordatge de conductes problemàtiques que han de ser evitades. Si no hi ha cap alternativa possible a la seva aplicació, s'han de complir els següents requisits:

- 1) Necessitat. La mesura ha de protegir la pròpia persona o a un tercer d'un mal objectiu, i és el darrer recurs possible després d'haver provat o contemplat, amb rigor professional, altres procediments menys agressius.
- 2) Incapacitat natural. La persona ha de ser incapaç d'entendre el dany que es pot ocasionar a ella mateixa o a altres. En aquelles situacions que ho entengui però no tingui control sobre les seves accions, ha d'haver autoritzat la mesura de contenció de forma lliure i informada.
- 3) Excepcionalitat. Ha de tenir un caràcter excepcional i breu.
- 4) Proporcionalitat. El mal que es vol evitar ha de ser significativament superior al que es pot generar amb la mesura.
- 5) Acomodació. La mesura s'ha adequar a les especificitats de la persona a la qual va dirigida, per tal d'esdevenir el més eficaç i pacífica possible.
- 6) Dignitat. En cap cas pot atemptar contra la dignitat de la persona.
- 7) Estimació. La mesura no només s'han d'aplicar de forma justa, sinó també afectuosa. És un acte d'ajuda que s'ha de realitzar amb estimació.
- 8) Malestar moral. La mesura ha de provocar un malestar moral raonable en els professionals, familiars o persones de suport. Mai pot formar part de la normalitat.

Les contencions mecàniques i farmacològiques han d'estar prescrites per un metge i descrites les característiques d'administració en els plans d'intervenció.

5. JUSTÍCIA I CURA

Què significa?

Ser just significa:

- respectar i promoure els drets de totes les persones, sense excepcions;
- tractar amb igualtat totes les persones, tenint en compte les diferents situacions i necessitats;
- reaccionar a les situacions en què no s'acompleix el que s'ha dit abans, per tal de denunciar-les o eradicar-les.

En un Estat social i democràtic de dret, les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament tenen dret a la protecció social i a rebre les ajudes i suports necessaris per a tenir una vida digna i poder exercir els seus drets de ciutadania.

Però amb la justícia no n'hi ha prou. Els éssers vius també necessitem afecte. Tenir cura dels altres significa preocupar-se de forma sincera per la seva situació, ser amable i hospitalari, procurar pel seu benestar.

Actituds

En la justícia també hi ha emocions, per exemple la **indignació**, que és la ira justa contra la injustícia.

La justícia pot arribar a ser molt freda, fins i tot inhumana, si no va acompanyada de **l'estimació**, **l'hospitalitat**, el **respecte**, la **tolerància**, **l'amabilitat**, la **cordialitat**, la **fraternitat**, **l'empatia**... cap a altri.

Principis, drets i deures

① Universalitat.

Estem obertes a totes les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament i a les seves famílies o persones de suport, i no fem cap discriminació per motius econòmics, de procedència, ètnia o cultura, religió, preferència sexual, comportament de la persona amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament, etc.

② Drets i qualitat de vida.

Ens solidaritzem i col·laborem amb les iniciatives nacionals i internacionals que persegueixen la millora de les condicions de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament.

③ Justícia cordial.

Les normatives i els reglaments estan al servei de les persones, no a l'inrevés. Han de ser els mínims i imprescindibles per gestionar el respecte als drets de les persones, aplicar-se atenent les situacions concretes i ser cordials.

Hem de ser justes, però també amables. L'amabilitat, la cura, l'hospitalitat, la cordialitat... s'han de manifestar en totes les relacions humanes i també en aquells aspectes que fan els ambients càlids i còmodes, per exemple l'arquitectura, la decoració, la il·luminació, el so, etc.

④ Prevenció i reacció davant situacions d'injustícia i males pràctiques.

S'han d'establir procediments que garanteixin la protecció dels drets de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament i també procediments de denúncia, que han de ser coneguts per totes les persones ateses.

Davant l'indici o la vulneració de drets o males pràctiques, els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport han d'actuar sempre, i ho han de fer de forma prudent i eficaç. El coneixement de situacions d'abús no pot ser mai silenciada.

6. QUALITAT

Què significa?

La qualitat està molt lligada a la satisfacció de les necessitats dels diferents grups d'interès, que a les nostres organitzacions són fonamentalment les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament.

Les organitzacions preocupades per la qualitat del servei que ofereixen, vetllen per identificar aquestes necessitats i implementen els procediments necessaris per satisfer-les de forma eficient.

Com que les necessitats dels usuaris varien, el treball amb qualitat és un procés en constant revisió que implica la millora continuada i que s'orienta cap a l'excel·lència de l'organització.

Actituds

Respondre adequadament a les situacions requereix:

- **Formació tècnica i sensibilitat humana.**
- **Estar alerta** amb les necessitats de l'altre i amb la forma que percep la nostra acció.
- Ser **empàtics** per comprendre-ho i poder millorar.
- Practicar **l'escolta activa.**
- Actuar amb **autoexigència, responsabilitat i assertivitat.**
- Esdevenir **agents actius** i no mers executors d'ordres o protocols.

Principis, drets i deures

- ① **Excel·lència, eficàcia i eficiència.**

El compromís de la fundació i de totes les persones que en formen part, és aconseguir les cotes més altes d'acompliment de la seva missió. Els serveis i suports que oferim han de buscar l'excel·lència mitjançant la millora contínua i utilitzant els recursos de la manera més profitosa per a la consecució de la missió (eficàcia), amb control i contenció dels recursos (eficiència).
- ② **Atenció personalitzada.**

Els professionals, voluntaris, familiars i persones de suport vetllaran per una atenció personalitzada, que s'adapti i doni respostes adequades a la situació de cada persona, família o entorn.
- ③ **Millora continuada**

El sistema organitzatiu de la fundació ha de permetre que es puguin avaluar i millorar contínuament les maneres de treballar, d'acord amb els processos participatius, l'anàlisi de la satisfacció de totes les persones que hi estan relacionades i el respecte als drets de tothom.
- ④ **Principi de prevenció**

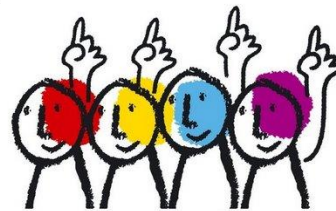
La fundació es compromet a treballar per implementar els procediments que orientin les actuacions més cap a la prevenció d'errors que cap a la seva esmena.
- ⑤ **Formació, avaluació, innovació i recerca.**

Els professionals de la fundació tenen el deure de formar-se permanentment, i les entitats l'obligació d'incentivar-ho i facilitar-ho.

Les bones pràctiques professionals es fonamenten en el respecte als drets humans, l'evidència científica i l'acció deliberativa. És imprescindible un permanent procés d'avaluació i anàlisi dels procediments i també dels errors, per a extreure'n aprenentatges.

La innovació i la recerca amb garanties ètiques i científiques, són imprescindibles per avançar en la millora de la qualitat dels serveis i suports.

7. PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I RESPONSABILITAT SOCIAL

Principis, drets i deures

Què significa?

En una organització, la participació de les persones en allò que les afecta és una mostra de reconeixement i un instrument cabdal per a la consecució dels objectius. Fa possible un bon clima, la implicació i la creativitat de les persones i la qualitat del servei.

La participació requereix informació i transparència. La transparència i el coneixement públic de les activitats de la fundació és garantia del bon govern i funcionament de la organització.

Les persones i les organitzacions tenen responsabilitat perquè tenen poder (poden fer coses) i llibertat (poden escollir). Qui no pot fer res ni pot triar res, no té responsabilitats.

La Responsabilitat Social d'una organització té a veure amb l'impacte social i mediambiental que té la seva activitat i amb les accions que pot realitzar per contribuir a un món més just i a un desenvolupament sostenible.

Actituds

La **confiança**, la **companyonia**, el sentit de **justícia**, el **treball en equip**, la **honradesa**, la **capacitat crítica**... són actituds bàsiques per a la participació, la transparència i la responsabilitat.

① Participació.

Disposarem els medis i procediments necessaris:

- a) per facilitar i estimular la participació de totes les persones en el govern d'allò que les afecta, independentment de la seva situació i capacitat;
- b) per fer possible que totes les persones, en especial les persones ateses, expressin per sí mateixes les seves propostes, queixes, desitjos i necessitats;
- c) per detectar les necessitats de tots els agents de l'entitat.

② Transparència i publicitat activa.

Informarem dels objectius, estratègies per aconseguir-los, estructura organitzativa, estat de comptes, patrimoni, processos de contractació de persones i serveis, convenis de col·laboració, programació i de tota aquella altra informació que, sense perjudici de la qualitat del servei i de la intimitat dels seus agents, contribueixi a la transparència.

La informació subjecta al règim de transparència s'ha de fer pública d'una manera clara, estructurada i en format reutilitzable seguint allò que assenyala la llei.

③ Utilitat pública.

Hem de donar respostes adequades a les necessitats reals de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament del seu territori de referència, així com a les seves famílies i persones de suport. Per tal que aquest compromís es faci realitat, és imprescindible la col·laboració i harmonia entre les diferents persones i entitats que intervenen en els serveis i suports.

Som una entitat sense afany de lucre que persegueix el bé comú, no els interessos particulars de les persones que en formen part, i eviten la competència deslleial per a la captació d'usuaris, de fons de finançament o altres recursos.

④ Responsabilitat Social Corporativa.

Som sensibles a les qüestions socials i mediambientals que afecten el seu entorn i el món. És per això que:

- a) vetllem pels drets socials dels professionals;
- b) ens solidaritzem i col·laborem, en la mesura de les seves possibilitats, amb iniciatives nacionals i internacionals que persegueixen una societat justa i fraternal i la preservació del medi natural a través d'una economia sostenible;
- c) prenem mesures que contribueixen a l'estalvi de recursos naturals (economia i desenvolupament sostenible, consum responsable, reciclatge, etc.) en les seves instal·lacions i també ho tenen en compte en les relacions i contractes amb altres entitats i empreses.

